

Országrontók

2012 január 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

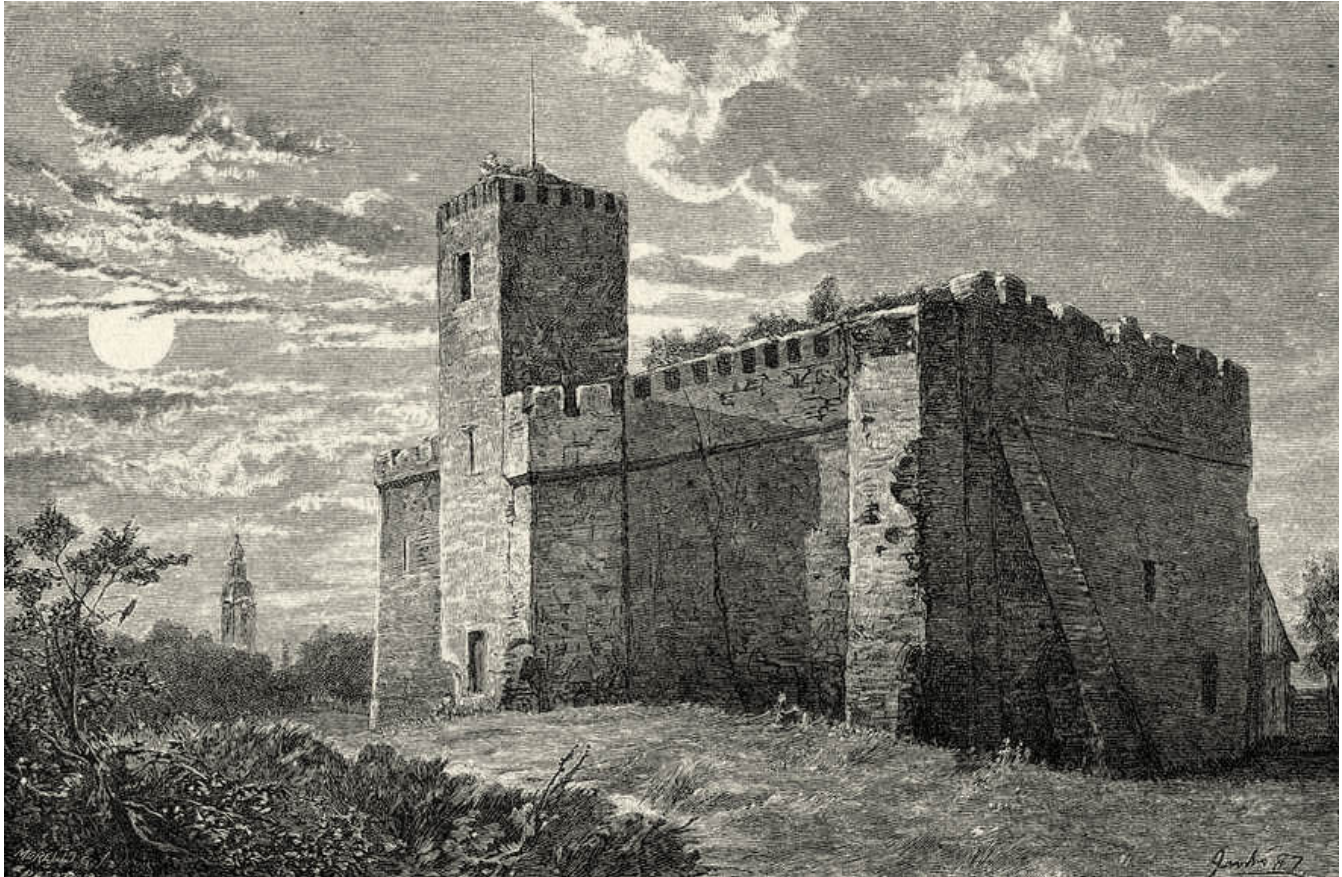
- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mostanában különösen érték hazánkban az állandóság, másként a megmaradásért, a fennmaradásért folytatott küzdelem. Gyula városa valami ilyesfajta illúzióért, s?t annál többért, a múlt és a jelen valóságáért tesz évtizedek óta nem kis er?feszítéseket. Példaként érdemes kiindulni egy kis közösség er?feszítéseib?l, amely akár országosan is követend? lehet.

Kevesen tudják, de 1849 augusztusában, Világos után Gyulán tette le a fegyvert több mint ezernégyszáz honvédtiszt, köztük kilenc tábornok – többek között Damjanich János, Kiss Ernő, Leiningen-Westerburg Károly, a károlyi aradi vértanúként vonultak be a magyar történelembe. Fogolyként – rangjukhoz méltóan – külön házakban szállásolták el őket. A várost az elmúlt huszonegy évben baloldaliak és jobboldaliak is vezették, de valami különös belső indíttatásból egy valamiben közösen gondolkodtak: tisztelni kell a múltat, becsülni kell történelmüket és azokat a személyiségeket, akik sokat tettek a városért.

Ez a patriotizmus abban is megmutatkozik, hogy a történelmi múltat visszaidéző épületeket régi formájukban gyönyörően renoválták – például a **gyulai várat**, Erkel Ferenc szülőházát, Ladics György főügyész házát – és a város nagyjainak emlékét folyamatosan ápolják, mint például Apor Vilmos püspökét vagy az Almásy arisztokraták építő munkáját. Miért fontos ez? Mert az ott élőknek ezer gondjuk mellett is ad egyfajta lelki muníciót, belső erőt, büszkeséget, hogy magyarnak mondhatják magukat, emellett gyulai lokálpatriótának. Hogy Gyulán nemcsak a gyulai kolbász híres érték, hanem sok minden más is.

Sajnos egyesek országszerte éppen ezt a tartást, a megmaradásért folytatott küzdelmet próbálják megtörni, elpusztítani. Erre a tevékenységre – nevezhetnénk árulásnak – mindig találnak embereket. Azt kell mondani, a százötven éves török uralom, az 1849 utáni megtorlások, de még az 1956-os forradalmat követő véres bosszúállás sem okozott akkora kárt az országnak, mint a balliberális erőknek a rendszerváltást követő hazaáruló és fosztogató tevékenysége. És ehhez partnert, szövetségest találtak a Nyugat olyan érdekcsoportjaiban, amelyeknek Magyarország felemelkedése helyett hazánk újragyarmatosítása a céljuk.

Ha meg akarjuk érteni ennek a húsz éve dúló hideg polgárháborúnak az okait, a kommunisták magyarországi megjelenéséig kell visszanyúlnunk. Számukra nincs haza, nincs szülőföld, csak internacionalizmus vagy kozmopolitizmus. Herczeg Ferenc ezt írta Károlyi Mihályról, az első köztársasági elnökről, az 1919-es „patkánylázadásról”: „...Soha addig az ország nem látta még a kétes egzisztenciáknak olyan elszánt rohamát, mint aminőt gróf Károlyi vezetett a közélet magaslatai felé. Ezek az emberek Károlyival egyetemben a szabadságot csak az anarchia alakjában tudták megérteni. A törvényes rendet ostromolták és azt állították, hogy a zsarnokság ellen harcolnak. Porba gázolták Magyarország tekintélyét, és azt híresztelték, maguk talán el is hitték, hogy régi bálványokat döntögetnek.”

Milyen ismer?sek ezek a szándékok, akár a mai politikai helyzetre is fordíthatnánk, amikor a szocialisták, a balosok diktatúráról beszélnek, a demokrácia haláláról, a törvényesség, az alkotmányosság, a sajtószabadság megsznésér?l szónokolnak. Ez mind hazugság! Azért ismételtetik, hogy igazságnak t?njék egy id? után. Erre a kommunikációra van pénz (ki tudja, honnan?), csak bukjon meg Orbán Viktor, a gy?lölt célszemély. Csakhogy Orbán Viktorral nemcsak a miniszterelnököt buktatnák meg, hanem mindent, ami magyar. A hétköznapi magyar ember bukna el. A többség demokráciáját buktatnák meg, a törvényes és szabad választásokon kifejezett népakaratot.

Érdekes tovább idézni Herczeg Ferenc Károlyi-portróját: „A nemzet méltósága egy degenerált hazard?r kezébe volt letéve... Utolsó kormányzói aktusa egy pusztuló ország fényében mutatja a pirománt. Károlyi március 22-i kiáltványával a nemzetet összekötözött kezekkel kiszolgáltatta a bolsevizmusnak. Egyszer?en kivégezte Magyarországot, amelyet nem tudott tovább a hatalmában tartani. Úgy bánt el az országgal, mint a huszár, ki agyonlövi kedves paripáját, hogy ne kerüljön az ellenség kezére.”

Hát újra itt tartunk most. Gyurcsány Ferencéknek, Konrád Györgyéknek és szövetségeseiknek semmi sem számít, csak az ország függetlenségének felszámolása. Ábaloldaliak, álliberálisok hazardíroznak velünk. Versengve drukkolnak, fogadnak akár a turfon Magyarország negatív külföldi megítélésének, lemin?sítésének. Persze hazug munícióval ?k látják el az ideiglenesen itt állomásozó külföldi újságírókat, nagyköveteket és természetesen a hazájukat elárulni tettekész volt emigránsainkat. Nem sok változott tehát az elmúlt évszázadokban. Magyarságunkért, földünkért, vizeinkért, függetlenségünkért, hazánkért ugyanúgy meg kell harcolnunk, mint ezt tették ?seink. S végül is sikerrel. Ezért vagyunk. Emiatt is követend? a gyulai példa. Erkel Ferenc, a Himnusz megzenésít?je a Bánk bán muzsikájához az ihletet Gyulán, az **Almásy-kastély kertjében** kapta. Bánk felvette a keszty?t az idegenek, az országrontók ellen. Magyarország számára most sincs más út. Fel kell venni a keszty?t. Stefka István- magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
